

Lamentations 1 as the Drama of Spiritual Rehabilitation

Joshua Berman
Dept. of Bible, Bar-Ilan University
bermanj@mail.biu.ac.il

1a	Alas! Lonely sits the city	אֵיכָה יֹשְׁבָה בְדָד	1a
1b	Once great with people is become like a widow	הָעִיר רַבְתִּי עִם הָיְתָה כְּאַלְמָנָה	1b
1c	She that was great among nations, The princess among states, is become a thrall	רַב־תִּי בְּגוֹיִם שְׂרָתִי בְּמַדְיָנוֹת הָיְתָה לְמַסֵּ:	1c
2a	Bitterly she weeps in the night, her cheek wet with tears	בַּכּוֹ תִבְכֶּה בַּלַּיְלָה וּדְמָעֶתָה עַל לְחִיָּה	2a
2b	There is none to comfort her of all her friends	אֵין־לָהּ מְנַחֵם מִכָּל אֲ הַבְּיָה	2b
2c	All her allies have betrayed her; they have become her foes.	כָּל רַעִיָּה בְּגָדוּ בָּהּ הָיְוּ לָהּ לְאֹיְבִים:	2c
3a	Judah has gone into exile with misery and harsh oppression	גָּלְתָה יְהוּדָה מֵעֲנִי וּמֵרַב עֲבָדָה	3a
3b	Settling among the nations she found no rest	הִיא יֹשְׁבָה בְּגוֹיִם לֹא מְצָאָה מְנוּחַ	3b
3c	All her pursuers overtook her in the narrow places.	כָּל רֹדְפֶיהָ הֵשִׁי אִיגוּהָ בֵּין הַמְּצָרִים:	3c
4a	Zion's roads are in mourning, empty of festival pilgrims	דַּרְכֵי צִיּוֹן אַבְלוּת מִבְּלִי בָּאֵי מוֹעֵד	4a
4b	All her gates are deserted, her priests sigh, her maidens are unhappy	כָּל שַׁעְרֶיהָ שׁוּמְמִין כִּי הֵבִיָּה נְאֻנְחִים בְּתוֹלְתֶיהָ נוֹגוֹת	4b
4c	She is utterly disconsolate.	וְהִיא מֵר לָהּ:	4c
5a	Her enemies are now the masters, her foes are at ease	הָיְוּ צָרֶיהָ לְרֹאשׁ אֹיְבֶיהָ שָׁלוֹ	5a
5b	Because the Lord has afflicted her for her many sins.	כִּי יִקְזֶק הוֹגָה עַל רַב פְּשָׁעֶיהָ	5b
5c	Her infants have gone into captivity before the enemy.	עוֹ לָלִיָּה הִלְכוּ שְׁבִי לִפְנֵי צָר:	5c
6a	Gone from Fair Zion are all that were her glory	וַיֵּצֵא מִבֵּית צִיּוֹן כָּל הַדְּרָה	6a
6b	Her leaders were like stags that found no pasture	הָיְוּ שָׂרֵיהָ כְּאַיִלִים לֹא מְצָאוּ מְרֻעָה	6b
6c	They could only walk feebly before the pursuer.	וַיֵּלְכוּ בְּלֹא כֹחַ לִפְנֵי רוֹדְף:	6c
7a	Jerusalem recalled in her days of woe and sorrow	זָכַרְתָּה יְרוּשָׁלַם יְמֵי עֲנִיָּה וּמְרוּדֶיהָ	7a
7b	All the precious things she had	כָּל מַחְמַדֶּיהָ אֲשֶׁר הָיְוּ מִיְמֵי קֶדֶם	7b
7c	When her people fell by enemy hands with none to help her	בְּנֶפֶל עַמָּהּ בְּיַד צָר וְאֵין עוֹזֵר לָהּ	7c
7d	Enemies looked on and gloated over her downfall.	רְאוּהָ צָרִים שָׂחֲקוּ עַל מִשְׁבַּתָּהּ:	7d
8a	Jerusalem has greatly sinned; therefore she is become a mockery	חַטָּא חֲטָאָה יְרוּשָׁלַם עַל כֵּן לִנְדִיָּה הָיְתָה	8a
8b	All her admirers despise her; they have seen her nakedness	כָּל מְכַבְּדֶיהָ הִזְלִיחָהּ כִּי רָאוּ עֲרוּתָהּ	8b
8c	And she can only groan and shrink back.	גַּם הִיא נְאֻנְחָה וַתִּשָּׁב אַחֲוֹר:	8c
9a	Her dross is in her skirts, she gave no thought to her future	טִמְאָתָהּ בְּשׁוּלְיָהּ לֹא זָכְרָה אַחֲרֵיתָהּ	9a
9b	She has sunk appallingly with none to comfort her.	וַתִּרְדַּ פְּלֹאִים אֵין מְנַחֵם לָהּ	9b
9c	<i>See, O Lord, my affliction, for the enemy has triumphed.</i>	רְאֵה יְקוֹק אֶת עֲנִיָּי כִי הִגְדִּיל אוֹיְבִי:	9c
10a	The foe has laid hands on everything dear to her.	יָדוּ פִרְשׁ צָר עַל כָּל מַחְמַדֶּיהָ	10a
10b	She has seen her Sanctuary invaded by nations	כִּי רָאָתָה גוֹיִם בָּאוּ מִקְדָּשָׁהּ	10b

10c	Which you commanded shall not enter Your community.	אֲשֶׁר צִוִּיתָהּ לֹא יָבֹאוּ בְּקִהְלֵךְ:	10c
11a	All her inhabitants sigh as they search for bread	כָּל עַמָּה נֹאנְחִים מִבְּקָשִׁים לֶחֶם	11a
11b	They gave their treasures for food to keep themselves alive	נָתְנוּ מִחֲמַדֵּיהֶם בְּאֶכְלֵ לֶחֶם לְהַשִּׁיב נַפְשׁ	11b
11c	<i>See, O Lord, and behold how abject I have become!</i>	רְאֵה יְקֹנֵק וְהִבִּיטָה כִּי הֵייתִי זֹלְלָה:	11c
12a	<i>Is it nothing to you, all who pass by?</i>	לֹא אֵלֵיכֶם כָּל עֹבְרֵי דֶרֶךְ	12a
12b	<i>Look about and see: is there any agony like mine</i>	הִבִּיטוּ וּרְאוּ אִם יֵשׁ מִכְּאֹב כְּמִכְאֹבִי	12b
12c	<i>Which was dealt out to me, when the Lord afflicted me on the day of his wrath?</i>	אֲשֶׁר עוֹלַל לִי אֲשֶׁר הוֹגָה יְקֹנֵק בְּיוֹם חֲרוֹן אַפּוֹ:	12c
13a	<i>From above He sent a fire down into my bones</i>	מִמָּרוֹם שָׁלַח אֵשׁ בְּעַצְמוֹתַי וַיִּרְדְּנָה	13a
13b	<i>He spread a net for my feet; he hurled me backward</i>	פָּרַשׁ רֶשֶׁת לְרַגְלֵי הַשִּׁיבְנִי אַחֲוֹר	13b
13c	<i>He has left me forlorn in constant misery.</i>	נִתְּנִי שְׂמֵמָה כָּל הַיּוֹם דָּוָה:	13c
14a	<i>The yoke of my offenses is bound fast</i>	נִשְׁקָד עַל פְּשָׁעַי בְּיָדוֹ	14a
14b	<i>Imposed upon my neck it saps my strength</i>	יִשְׁתַּרְגּוּ עָלוּ עַל צַוְאָרֵי הַכֹּשִׁיל כְּחֵי	14b
14c	<i>The Lord has delivered me into the hands of those I cannot withstand.</i>	נִתְּנִי אֲדָנִי בְיַדֵּי לֹא אוֹכֵל קוֹם:	14c
15a	<i>The Lord has rejected all my warriors in the midst of me</i>	סָלָה כָּל אַבִּירֵי אֲדָנִי בְּקִרְבִּי	15a
15b	<i>He has proclaimed for me a set time to crush my young men.</i>	קָרָא עָלַי מוֹעֵד לְשֹׁבֵר בַּחֹרֶי	15b
15c	The Lord has trodden as in a press the virgin daughter Judah.	גַּת דֶּרֶךְ אֲדָנִי לְבַתְּוֹלַת בֵּת יְהוּדָה:	15c
16a	<i>For these things do I weep, my eyes flow with tears</i>	עַל אֵלֶּה אָנִי בּוֹכֶיָה עֵינַי עֵינַי יִרְדָּה מֵיִם	16a
16b	<i>For the Comforter is far from me, Who may revive my spirit</i>	כִּי רַחֵק מִמֶּנִּי מְנַחֵם מְשִׁיב נַפְשֵׁי	16b
16c	<i>My children are forlorn for the enemy has triumphed.</i>	הֵיוּ בְנֵי שׂוֹמְמִים כִּי גָבַר אוֹיֵב:	16c
17a	Zion spreads out her hands, she has no one to comfort her	יֵרֶשָׁה צִיּוֹן בְּיַדֶּיהָ אֵין מְנַחֵם לָהּ	17a
17b	The Lord has summoned to Jacob His enemies around him	צוּרָה יְקֹנֵק לְיַעֲקֹב סְבִיבָיו צָרָיו	17b
17c	Jerusalem has become among them a thing unclean.	הֵיטָה יְרוּשָׁלַם לְנֹדָה בֵּינֵיהֶם:	17c
18a	<i>Righteous is the Lord, for I have disobeyed him.</i>	צַדִּיק הוּא יְקֹנֵק כִּי פִיהוּ מְרִיתִי	18a
18b	<i>Hear all you peoples, and behold my agony:</i>	שְׁמְעוּ נָא כָּל הָעַמִּים וּרְאוּ מִכְּאֹבִי	18b
18c	<i>My maidens and my youths have gone into captivity.</i>	בְּתוֹלַתִּי וּבַחֹרֵי הִלְכוּ בְשָׁבִי:	18c
19a	<i>I cried out to my lovers, but they betrayed me</i>	קָרָאתִי לְמֵאֲהָבֵי הָמָה רְמוּנִי	19a
19b	<i>My priests and my elders have perished in the city</i>	כֹּהֲנֵי וְזִקְנֵי בְעִיר גֹּעוּ	19b
19c	<i>As they searched for food to keep themselves alive.</i>	כִּי בִקְשׂוּ אֶכְלֵ לֶמֶן וַיִּשְׁיבוּ אֶת נַפְשָׁם:	19c
20a	<i>See, O Lord, how distressed I am</i>	רְאֵה יְקֹנֵק כִּי צָר לִי	20a
20b	<i>My stomach turns, I have turned a new heart, for I disobeyed him</i>	מֵעֵי חֲמַרְמָרוּ וְנִפְךְ לִבִּי בְּקִרְבִּי כִּי מָרוּ מְרִיתִי	20b
20c	<i>In the street the sword bereaves, in the house it is like death</i>	מִחוּץ שִׁפְלָה חָרַב בְּבַיִת כַּמּוֹת:	20c
21a	<i>They heard me groaning, there was none to comfort me</i>	שְׁמְעוּ כִּי נֹאנְחָה אָנִי אֵין מְנַחֵם לִי	21a
21b	<i>All my foes heard of my plight and exulted that you had done it.</i>	כָּל אוֹבֵי שְׁמְעוּ רַעְתִּי שָׂשׂוּ כִּי אֶתָּה עָשִׂיתָ	21b
21c	<i>Bring on the day that You have announced,</i>	הַבָּאת יוֹם קְרָאתִי וַיְהִיו כְּמוֹנִי:	21c

	<i>that they may become like me.</i>		
22a	<i>Let all their wrongdoing come before You</i>	תָּבֵא כָּל רַעְתָּם לְפָנֶיךָ	22a
22b	<i>And deal with them as you have dealt with me, for all my transgressions</i>	וְעוֹלָל לָמוּ כְּאִשֶּׁר עוֹלַלְתָּ לִּי עַל כָּל פְּשָׁעֵי	22b
22c	<i>For my sighs are many and my heart is sick.</i>	כִּי רַבּוֹת אֲנַחְתִּי וְלִבִּי דוֹי:	22c